

Các con sẽ biết sự thật và
sự thật sẽ giải phóng các con.
(Jn 8:32)

*Sự thật giống như những vì sao trên trời,
nó chỉ chiếu sáng giữa màn đêm u tối.
Sự thật giống như những vật đẹp đẽ trên đời,
nó chỉ tỏ lộ vẻ quyến rũ của nó cho những ai
đã từng chịu ảnh hưởng của tình trạng lầm lẫn.
Sự thật là nỗi dịu dàng sâu thẳm,
dạy cho chúng ta biết tìm thấy điều mãi nguyện
trong những ngày sống của cuộc đời
và biết chia sẻ với tha nhân chính niềm hạnh phúc đó.*
(Kahlil Gibran)

ĐI TÌM SỰ THẬT

Một giáo sư phân khoa Thần học tại một đại học kia thông báo cho sinh viên trong lớp biết đề tài học hỏi của tuần tới sẽ là “sự gian dối.”

Và để chuẩn bị cho lớp học, ông xin các sinh viên đọc chương thứ 17 của Phúc Âm Thánh Marco.

Tuần sau, khi trở lại lớp học, ông hỏi đã có bao nhiêu sinh viên chuẩn bị bài vở như ông muốn, và tất cả mọi người trong lớp đều giơ tay lên.

Vị giáo sư mỉm cười và nói: “Cám ơn các anh chị. Tôi soạn đề tài hôm nay một cách đặc biệt để giảng cho những người như các anh chị. Phúc âm thánh Marco chỉ có 16 chương mà thôi.”

1

Bạn thân mến, Sự thật là gì? Đây là sự thật? Ai là sự thật? Sự thật bao giờ cũng chỉ có một. Một sự thật được nhìn dưới nhiều khía cạnh khác nhau. Làm thế nào để biết được đâu là sự thật chân chính?

Chắc bạn đã từng nghe câu chuyện năm anh mù sờ voi rồi? Người sờ tai voi vội vã cho rằng con voi nó to và đẹp như một cái quạt. Người sờ vòi thì nói rằng voi thon và dài như cái vòi nước. Người sờ chân voi thì nghĩ rằng voi to và vững chắc như cái cột nhà. Người sờ đuôi thì nghĩ rằng voi giống như một cái chổi. Anh sờ bụng thì cho rằng voi tròn như một cái trống. Và họ bắt đầu bất đồng ý kiến. Thật ra anh nào cũng đúng, nhưng mỗi anh chỉ nắm được một phần của sự thật.

¹ Tony Castle, *More Quotes and Anecdotes* (New York: Costello Publishing, 1986) 137.

Vấn đề là họ nghĩ rằng họ biết được tất cả sự thật. Sự thật chỉ có một, người ta gọi nó bằng nhiều tên khác nhau mà thôi. Câu chuyện này áp dụng cho chính bạn và tôi, những con người mỏng giòn, yếu đuối và bất toàn, những con người chỉ biết được một phần của sự thật.

Nhiều lúc chúng ta đã đi lạc và tách ra khỏi “một” sự thật chân chính duy nhất là chính Đức Giêsu Kitô. Đó là những lúc tôi cho rằng tôi đúng và bạn sai. Đó là lúc tôi khẳng khái giữ lấy cái đường lối làm việc cũ mà không cởi mở đón nhận những gì mới lạ. Đó là những lúc tôi coi thường ý kiến của bạn. Đó là những bước đầu làm cho tình bạn, tình gia đình, tình đồng đội sứt mẻ, bởi vì chúng đang đi xa “sự thật.” Thánh Augustinô nói: “Không có điều gì thắng nổi sự thật, và chiến thắng của sự thật chính là Đức Bái Ái.”

Bạn thân mến, trước khi cùng nhau mổ xẻ sự thật và con người thật của Chúa Giêsu Kitô, mời bạn hãy cùng tôi nhận xét một vài vấn đề dưới cái nhìn thật và giả. Đã có thật thì phải có giả. Giữa thật và giả đôi khi không khác nhau lắm. Điều đó khiến chúng ta đôi khi bị lầm lẫn trong những chọn lựa.

HOA THẬT VÀ HOA GIẢ

Ngày xưa còn bé, tôi rất thích cái thú chơi hoa giả, hoa ny lông, hoa bằng vải, hoa bằng giấy. Tôi còn nhớ nhiều buổi tối, sau khi học bài, tôi say sưa ngồi cắt những cánh hoa bằng vải xoa màu hồng, để rồi kết lại thành những bông hồng xinh xắn. Hoa vải của tôi rất đẹp và rất bền. Cảnh hoa lúc nào cũng có một màu xanh tươi mát. Cánh hoa chẳng bao giờ rụng. Hoa hồng của tôi không bao giờ tàn.

Bây giờ lớn lên, tôi không còn cái thú làm hoa, tôi bắt đầu thích ngắm hoa, những bông hoa thật, những bông hoa sớm nở tối tàn. Phải, tôi bị mê hoặc bởi những bông hoa sớm nở tối tàn, chỉ vì chúng nhắc nhở cho tôi một “sự thật”, chúng nhắc nhở cho tôi về cái chết của một cuộc đời, về cái kết thúc của một chuỗi ngày sống.

Sở dĩ hoa tàn là vì hoa đã có sự sống. Hoa giả không tàn vì thực ra hoa giả không có sự sống. Nếu được chọn, tôi sẽ không chọn làm những cánh hoa ny lông đứng trơ trên ngày này qua ngày khác trong những phòng khách trang trọng lịch sự, một cuộc sống an toàn nhưng không có sức sống. Tôi thích sống thân phận của những cánh hoa giấy (ngược đời vậy đó, hoa thật nhưng lại có tên là hoa giấy); những cánh hoa đang nở ra từ những thân cây khẳng khiu khô héo, có vẻ như đã chết. Thế nhưng sức sống từ lòng đất, từ cội rễ đã làm triển nở những bông hoa vô cùng tươi thắm. Đó là một cuộc sống phong sương trong mưa nắng, nhưng thật tự do và rất gần với “sự thật.”

NGƯỜI THẬT VÀ NGƯỜI GIẢ

Khi nói đến người giả, tôi nghĩ đến một loại người, những con người bằng gỗ hay bằng plastic đứng trong những cửa tiệm quần áo. Thân hình của họ rất đẹp, được trang sức bằng những áo quần lộng lẫy. Những nụ cười trên môi họ không bao giờ tắt.

Từ những con người giả, tôi nghĩ đến thân phận con người thật của chính mình. Đôi lúc tôi đã ước mơ được làm người giả, để chỉ biết cười mà không bao giờ phải khóc. Tôi ước mơ được thiên hạ trang sức và phủ lên người tôi những tiếng khen lừng lẫy, những lời nịnh bợ diêm dúa. Tôi mơ làm

người giả để không phải đương đầu với những yếu đuối và bất toàn trong con người thật của tôi. Đôi lúc, tôi ước mơ mình có một thân xác cân xứng, một sắc đẹp nghiêng nước nghiêng thành, một trí khôn thông minh sáng suốt và một gia tài thật giàu có, tưởng rằng được như vậy đời tôi sẽ hạnh phúc. Lịch sử cho tôi biết có rất nhiều người đẹp, giàu có, thông minh nhưng lại tự kết thúc đời mình chỉ vì thiếu hạnh phúc. Tôi phải đặt vấn đề cho những ước mơ của mình.

Càng mơ ước, tôi càng thấy mình phải lựa chọn. Một lựa chọn để sống một đời sống giả tạo thiếu cảm xúc, thiếu tình yêu hay một cuộc sống thật phải liên li chiến đấu để tìm về với tình yêu chân thật.

TÌNH THẬT VÀ TÌNH GIẢ

Người yêu bạn thật là người yêu linh hồn của bạn. Tôi không nhớ danh nhân nào đã nói câu trên, nhưng tôi vẫn dùng châm ngôn đó để đánh giá một tình bạn. Nếu trên đời này có nhiều người giả, thì cuộc đời này cũng đầy dẫy những mối tình giả tạo. Đã vậy, những mối tình “giả” thường hấp dẫn hơn, vì nó cho bạn nhiều hứa hẹn; nó khiến bạn sống trong ảo tưởng và quên đi cái bản chất khắc khoải của một cuộc sống “thật.” Mời bạn theo dõi một câu chuyện tình rất “thật” được diễn tả như sau:

Có một cặp vợ chồng trẻ, yêu nhau thắm thiết. Thường những người giàu tình thì nghèo tiền, đôi vợ chồng này cũng trong hoàn cảnh ấy, tình yêu họ dành cho nhau thật nồng nàn, thắm thiết, tràn đầy; nhưng họ rất thiếu thốn tiền của. Gia tài quý nhất của chàng là một chiếc đồng hồ, nhưng tiếc thay chiếc đồng hồ không có dây đeo. Gia tài quý nhất của nàng là mái tóc dài óng ả, nhưng tiếc thay nàng không có món nữ trang nào để cài lên mái tóc tuyệt vời ấy.

Lễ Giáng Sinh sắp đến, nàng muốn tặng chàng một món quà vừa đắt giá vừa hữu dụng. Nàng nghĩ đến một chiếc dây đeo đồng hồ. Chiếc đồng hồ đẹp quá, nếu nó có một cái dây đeo cũng đẹp để tương xứng, để chàng đeo trên cổ tay thì thật tuyệt! Nhưng nàng đâu có tiền mua dây đồng hồ. Suy nghĩ mãi, nàng chợt nhớ mình có một mái tóc thật đẹp, và nàng quyết định đổi mái tóc đó lấy sợi dây đồng hồ. Nàng đến người chuyên mua tóc để họ cắt đi mái tóc óng ả đó, rồi lấy tiền mua một chiếc dây đeo đồng hồ rất đẹp. Nàng mất mái tóc, nhưng lòng nàng tràn trề hạnh phúc, nàng tưởng tượng đến cổ tay chàng đeo chiếc đồng hồ với sợi dây tuyệt đẹp nàng tặng, trông chàng xinh trai, bảnh bao biết mấy!

Trong khi đó, chàng cũng muốn mua tặng nàng một món quà đắt giá và hữu dụng. Chàng nghĩ đến một cây trâm cài đầu, vì nàng có mái tóc đẹp quá. Nếu mái tóc đó có một cây trâm cài lên thì thật tuyệt vời. Nhưng chàng nghèo lắm, đâu có tiền mua trâm. Suy nghĩ mãi, chàng nhớ mình có một chiếc đồng hồ gia bảo, và chàng quyết định đổi chiếc đồng hồ lấy cây trâm cài đầu. Chàng đến người chuyên mua đồng hồ, đưa cho họ chiếc đồng hồ quý, và lấy tiền họ trả mua một chiếc trâm cài đầu lông lánh. Chàng mất chiếc đồng hồ, nhưng lòng chàng tràn trề hạnh phúc, chàng tưởng tượng đến mái tóc nàng với cây trâm tuyệt đẹp chàng tặng, trông nàng lộng lẫy, diễm lệ biết bao!

Hai người đã trao quà cho nhau, nhưng không ai dùng được món quà quý báu. Tuy nhiên, lòng họ tràn trề hạnh phúc vì họ đã khám phá nơi nhau một tình yêu tuyệt diệu, ướp đầy hương hy sinh nồng thắm.

Câu chuyện làm cho tôi liên tưởng đến những tình bạn chân thật trên đời này. Những tình bạn thắm nhuần hương hy sinh và chỉ biết nghĩ đến người bạn của mình. Những tình bạn dám từ bỏ, dám đánh đổi một cái gì để được một điều gì. Đó là mối tình “thật.”

Tình Yêu - Hy sinh - Sự thật. Ba yếu tố đó kết tụ lại bắt buộc tôi phải nghĩ đến một người: Giêsu Kitô. Người tự xưng mình là Tình Yêu (1 Jn 4:8). Người đã hy sinh cho đến chết và chết trên thập giá. Người đã đồng hóa mình với sự thật và cuộc sống của Người đã minh chứng cho sự thật. Sống trong sự thật là sống trong Chúa Kitô, cho dù sự thật có làm chúng ta đau khổ và chết đi chăng nữa, thì chúng ta cũng sẽ sống lại như Chúa Kitô Phục Sinh.

Lạy Chúa,

*Hành trình theo Chúa
là hành trình đi tìm sự thật
sự thật chỉ có một
nhưng lại có nhiều người đi theo nhiều sự thật.
Ai cũng cho mình là người nắm được chân lý
Nhận làm môn đệ Chúa,
xin cho con thấu hiểu rằng
sự thật đến từ Chúa
để con không bị
lung lay,
ngờ vực,
nao núng,
mỗi khi bị dụ dỗ hay bị lường gạt.
Để biết được sự thật của Chúa
con cần phải
học hỏi
suy nghĩ
cầu nguyện
và nhất là tập sống tâm tình của Chúa,
tập đi những con đường Chúa đã đi,
và nhất là tập yêu như Chúa đã yêu.*

Amen.. □

